

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

SESTADIENIS

Nr. 137(4177)

Anykščiai,

1980 m. lapkričio mėn. 22 d.

Kaina 2 kap.

Kalba rajono XI partinės konferencijos delegatai TRIŪSO VAISIAI — MŪSŲ PAČIŲ GEROVEI

Jau pabodo kalbėti apie nepalankias gamtos sąlygas, darganotus orus, bet ir nutylioti apie sunkumus sukėlusias aplinkybes negalima. Jeigu dabar mūsų žemdirbių kolektyvas gali raportuoti apie visų dešimtojo penkmečio užduočių įvykdymą, tai norėčiau pabrėžti, jog šios darbo pergalės pasiekios labai didelių pastangų kaina. Vėlyvą šių metų pavasarį prasidėjusi darbų įtampa laukuose neatslūgo iki spalio švenčių. Mūsų stropieji mechanizatoriai Kazys Jakimavičius, Edvardas Baltušnikas, Kazys Kulbokas, Adolfas Kuncė, Kostas Baranauskas ir kiti darbų užgrūdinti vyrai nuo balandžio vidurio iki šiol neturėjo poilsio dienų: pastarosiomis savaitėmis jie skubėjo iš laukų parvežtą techniką išvalyti, sutepti, paruošti laikymui per žiemą. Kartu su mechanizatorių kolektyvo veteranais didelių išlaidų parodė ir jaunoji šio kolektyvo pamaina, ypač Algirdas Kamarauskas, Antanas Giedrys. Kartu su mechanizatoriais nemaža rūpestių patyrė ir kolūkių vairuotojai Bronius Sikšna, Petras ir Antanas Rutkauskai, Antanas Baltušnikas, Antanas Kartanas, patįžusiais keliukais veždami į sandėlius laukuose užaugintą derlių. Visi laukuose triūsę kolūkiečiai nepristigo išlaidoms. Padedami talkininkų, sudorojome visą derlių. Priėmėme vidutiniškai po 22,8 tnt grūdų iš kiekvieno hektaro, įskaitant ir labiausiai įmirkusius išgedusių javų plotelius. Todėl grūdų pardavimo valstybei penkmečio užduotį viršijome penktadaliu. Įvykdėme sėmenų, bagėmę vykdyti linų pluošto pardavimo valstybei penkmečio užduotį.

Nelabai palankūs žemdirbiams metai buvo ir pernai, užpernai. Nepaisant atkaklaus triūsio laukuose, pašarų jau trečiam iš eilės žiemojimo laikotarpiui paruošiamame mažiau, negu reikėtų pagal optimalias gyvulių šėrimo normas. Siek tiek papildome pašarų išteklius žiemą, gamindami spyglių pastą. Gyvulių augintojai, šios šakos specialistai visą savo išradingumą, sumanumą pasitelkė, sprenddami problemą, kaip taupiau, racionaliau sunaudoti pašarus. Siekti aukštesnio gyvulių produktyvumo padėjo ir mikroklimato tvartuose gerinimas, kryptinga bandos atranka. Svarbiausias veiksnys, nulėmęs penkmečio užduočių gyvulininkystėje įvykdymą — tai fermose triušiančių žmonių patvrimas, darbštumas. Kasmet sąlyginai vykdo savuosius

socialistinius įsipareigojimus galvijų šėrimui Regina ir Petras Jakimavičiai, Jonas Jakimavičius, karvių melžėjos Elena Zvirblienė, Eugenija Jakimavičienė, Janina Baltušnikienė, Antanina Urbonienė. Įveikę visus sunkumus, mūsų kolūkių gyvulių augintojai pieno pardavimo valstybei šio penkmečio užduotį jau Konstitucijos dienos išvakarėse buvo įvykdę 111 procentų. O spalio šventės mes sutikome ir mėsos pardavimo valstybei penkmečio užduotį viršiję 13 procentų.

Siandien yra iš esmės išspręstas kolūkiečių darbo apmokėjimo klausimas. Visos darbščiosios mūsų šeimos gyvena pasiturintai.

Tačiau vien gero uždario šandien kolūkiečiai nepakanka. Svarbu, kad būtų palengvintos mūsų žmonių darbo sąlygos, kad jaukesnė taplų jų buitis.

Sia linkme per dešimtąjį penkmetį nemaža nuveikėme. Rekonstravome keturis tvartus, juose buvo mechanizuotas mėsos pašalinimas, karvėse sumontuotos pieno linijos. Kiaulidėse, penimų galvijų tvartuose darbotvarkę pakeitėme taip, kad žmonės čia išvengtų nakties darbo. Tačiau melžėjos dar iki šiol kas rytą ateina melžti karvių nuo 5 valandos. Įgyvendinti pieno fermoje normalią darbo dieną trukdo anaipol ne kokia ūkinė būtinė. Per daugelį metų kolūkiečių šeimose susiklostė tokia tvarka, jog melžėjos, grįžusios iš fermos po rytinio melžimo, dar spėja paruošti pusryčius ir išleisti į mokyklą vaikus. Bet juk kituose ūkiuose melžėjų šeimose tie buities reikalai kitaip tvarkomi, ir pieno fermose moterys pradeda darbą 7—8 valanda. Belieka tą patyrimą įdiegti pas mus.

Palaiptui gerėja mechanizatorių darbo sąlygos: jiems patikima patogesnė technika, šiemet geriau bus apšildomos remonto dirbtuvių patalpos. Techniką valdantiems vyrams kasmet suteikiamos alostogos, tačiau tik nedaugelis jomis gali pasinaudoti gražesniu metų laiku. Apskritai mechanizatorių poilsio problema yra labai opi, ir jos galutinai neišspręsim, kol neturėsime šios profesijos kadro rezervą. Deja, gerų poslinkių, nukreipiant jaunimą į kaimo proftechnines mokyklas, iki šiol nepasiekėme. Kasmet su kolūkių stipendijomis šios mokyklas baigia vidutiniškai du vaikinai, tuo tarpu mechanizatorių šeimai reikėtų žymiai gausesnio papildymo.

Nemažas rezervas mecha-

nizatorių gretoms papildyti vasarą yra technikumų ir vidurinių mokyklų vyresniųjų klasių moksleiviai. Antai, šiemet vasarą stropiai pasidarbavo už traktoriaus vairuoto mechanizatoriaus Adolfo Kuncės sūnus Dalius, baigęs 10 vidurinės mokyklos klasių ir įsigijęs mechanizatoriaus teises. Daugelyje vidurinių mokyklų moksleiviai mokomi mechanizatoriaus specialybės. Jeigu jie įsigytų iš tiesų neblogus technikos valdymo įgūdžius ir vasarą galėtų vairuoti traktorius, tai žemdirbiams žymiai daugiau padėtų, negu, sakysime, darbo ir poilsio stovyklose, po keltą valandų per dieną atlikdami nesudėtingus rankų darbus.

Kad ūkyje sparčiau įsikurtų jaunos žemdirbių šeimos, didelę reikšmę turi jų aprūpinimas butais. Dabar kolūkių lėšomis yra pastatyti 24 butai. Du namus, pastatytus iš kolūkių lėšų, atiduosime eksploatacijai Naujųjų metų išvakarėse, kitamet vėl du pastatysime. Kolūkių valdyba ir partinės organizacijos aktyvas rūpinasi, kad buities sąlygos mūsų gyvenvietėje vis mažiau skirtųsi nuo miestiečių buities sąlygų. Po mėnesio kito daugelio kolūkiečių namuose ims veikti vandentiekis. Neseniai gyvenvietėje atidaryta parduotuvė, tame pačiame pastate yra erdvios patalpos valgyklai. Tačiau dėl virtuvės įrengimų stokos jos atidarymas delsimas. Norėtume, kad prekybos darbuotojai šį reikalą patvarkytų operatyviau.

Atėinantį penkmetį mūsų kolektyvo laukia nauji dideli darbai. Neseniai vyko Traupio tarpukinio susivienijimo pirminių partinių organizacijų sekretorių tarybos ataskaitinis posėdis. Jame kartu su ūkių vadovais mes aptarėme, kaip atleityje intensyviai gamybą tarpukinės kooperacijos pagrindu. Buvo nuspręsta pirmiausia statyti tuos pastatus, kurie reikalingi tarpukinei specializacijai gyvulininkystėje įgyvendinti.

Nemažą efektą jau šiame penkmetyje davė gamybos specializacija laukininkystėje. Tiesa, nelengva buvo sudoroti derlių dideliuose techninių kultūrų masyvuose, kai lietus geridėti nuomoninių, jog, koncentruojant techninių kultūrų plotus, nužengta per toli, jog tikslinga dalį bulvių ar cukrinių runkelių pasėlių išskirti nedideliais ploteliais nespecializuotose ūkiuose. Manvėliau jor

RAJONO PARTINIO-ŪKINIO AKTYVO SUSIRINKIMAS

Užvakar įvyko Anykščių rajono partinio-ūkinio aktyvo susirinkimas, kuriame buvo apsvastytas klausimas „Dėl rajono partinės organizacijos uždavinių, įgyvendinant TSKP CK 1980 m. spalio plenumo nutarimus, vadovaujantis TSKP CK Generalinio Sekretoriaus, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininko draugo L. Brežnevo kalbos, pasakytos plenumo, teiginiais“.

Pranešimą šiuo klausimu padarė LKP Anykščių rajono komiteto pirmasis sekretorius J. Peseckas.

Diskusijose kalbėjo rajono Žemės ūkio valdybos viršininkas A. Dačiulis, Levaniškio kolūkių fermos vedėja Z. Skaržauskienė, Anykščių rajono centrinės ligoninės vyr. gydytojas B. Sinkūnas, Kilnojamos mechanizuotos kolonos inžinierė, pirminės partinės organizacijos sekretorė G. Gruodienė, Staškūniškio tarybinio ūkio direktorius J. Janyšius, Jakiškio tarybinio ūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius V. Vėbra, Žemės ūkio darbuotojų profsąjungos rajono komiteto pirmininkas J. Krengauskas.

Partinio-ūkinio aktyvo su-

sirinkimo dalyviai svarstė klausimą priėmė rezoliuciją.

Dalyvavęs partinio-ūkinio aktyvo susirinkime Žemės ūkio darbuotojų profsąjungos respublikinio komiteto sekretorius J. Vainauskas pasveikino anykštėnus žemdirbius su gražia pergale ir įteikė rajono vadovaujantiems darbuotojams LTSR Ministrų Tarybos ir Respublikinės profsąjungų tarybos pereinamąją raudonąją vėliavą, kurią Anykščių rajonas iškovojo už aukštus 1980 metų trečiojo ketvirčio socialistinio lenktyniavimo rezultatus augalininkystės srityje.

„K. d.“ inf.

Pranešimai apie TSKP CK spalio plenumo nubrėžtus uždavinius

Su dideliu politiniu ir gamybinio pakilimu Anykščių rajono darbo žmonės sutiko TSKP Centro Komiteto 1980 m. spalio plenumo nutarimus, TSKP CK Generalinio Sekretoriaus, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininko draugo L. Brežnevo šiame plenumo pasakytose kalboje išskeltus uždavinius, nukreiptus tolesniam tarybinį žmonių gerovės kėlimui.

Apie Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės skiriamą didelį dėmesį tarybinį žmonių materialinių ir dvasinių poreikių tenkinimui, nuosekliai įgyvendinamą mūsų šalies plačią gerovės kėlimo programą ir apie konkrečius uždavinius, siekiant užtikrinti visuomeninės gamybos efektyvumo didinimą, dalykiškai pokalbis vyko praėjusią trečiadienį surengtose rajone Vieningos politinės dienos renginiuose. Išvykę į rajono žemdirbių kolektyvus bei pramonės įmones ir organizacijas partijos rajono komiteto biuro nariai vadovaujantys rajono partiniai ir tarybiniai darbuotojai, pranešėjai ir lektoriai skaitė pranešimus apie TSKP CK spalio plenumo nuvymtus aktualiausias uždavinius liaudies gerovei kelti, apie būtinumą darbo kolektyvuose tobulinti gamybos organizavimą, stiprinti darbo drausmę, gerinti produkcijos kokybę.

LKP Anykščių rajono komiteto pirmasis sekretorius

J. Peseckas susitiko su Staškūniškio tarybinio ūkio žemdirbiais, rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas A. Budevičius lankėsi Svėdasų kolūkyje, LKP rajono komiteto antrasis sekretorius D. Grabusovas dalyvavo susitikime su „Aušros“ kolūkių žemdirbiams skaitė rajono LDT vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotoja O. Galiauskaitė ir rajono Žemės ūkio valdybos viršininkas A. Dačiulis. Vieningos politinės dienos renginiai įvyko ir kituose darbo kolektyvuose.

Pranešėjai ir lektoriai savo pranešimuose plačiau supažindino žemdirbius ir organizacijų dirbančiuosius ir su pasiektais rajone ekonomiais ir socialistinio gyvenimo laimėjimais, pasidalino mintimis apie aktualiausias problemas ir konkrečius uždavinius vienuoliktajam penkmečiui, atsakė į klausytojų pateiktus klausimus.

„K. d.“ inf.

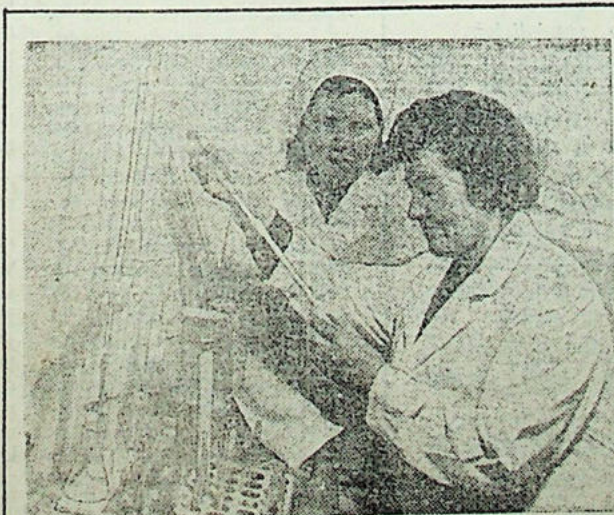
Partijos nutarimams pritariant

Rajono liaudies švietimo skyriaus komunistai ir darbuotojai atvirame partiniame susirinkime aptarė TSKP CK spalio 1980 m. plenumo medžiagą ir partinės organizacijos uždavinius.

Pranešėja — komunistė S. Kapčienė apžvelgė X-ojo penkmečio metais pasiektus laimėjimus liaudies švietimo srityje gerinant mokomąją auklėjamąją darbą rajono mokyklose. Išnagrinėjus TSKP CK Generalinio Sekretoriaus, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininko draugo L. Brežnevo kalboje, pasakytose plenumo, išskeltus uždavinius, partiniame susirinkime ypač buvo pabrėžta, jog ir toliau reikia didinti visų pedagoginių kadro atsakomybę už geresnį mokinių paruošimą darbui ir gyvenimui.

Pasisakę komunistai — Liaudies švietimo skyriaus vedėjas V. Plukas, Vaidų darželio vedėja L. Zekonienė, LTSR nusipelnusi mokytoja S. Vazbutienė pateikė pasiūlymus, kaip mokyklose geriau organizuoti politinį-idejinį, darbinį ir dorovinį auklėjimą, užklasinį darbą su mokiniams ir jų tėvais.

S. Zinutienė

„Joniškio rajono „Pergalės“ kolūkyje nuo metų pradžios iš karvės vidutiniškai jau primelžia daugiau kaip po 3000 kg pieno — keliasdešimtą kilogramų daugiau, negu pernai per tą patį laikotarpį. Melžėja Malvina Stimaitienė 211 kg viršijo atitinkamus pernykščius išmilžius.

NUOTRAUKOJE: M. Stimaitienė ir fermos vedėja A. Gražienė (dešinėje) tikrina pieno kokybę.

G. Svitojaus (ELTA) nuotr.

Prieš akis — nelengva žiema

Jau treči metai iš eilės respublikos gyvulininkystės darbuotojams tenka dirbti sudėtingomis sąlygomis. Nors šios žiemos laikotarpiai paruošta kiek daugiau stambiųjų ir sultingųjų pašarų negu pernai, bet mažiau yra koncentratų, blogesnė jų kokybė. Todėl ir šią žiemą labai aktualu rūpestingai saugoti visus turimus pašarus, taip pat ir efektyviai juos naudoti, kad su kiekvienu kilogramu pašarų būtų pagaminta kuo daugiau gyvulininkystės produktų.

Kaip rodo patikrinimai Sirvintų, Silutės, Joniškio ir kai kuriuose kituose rajonuose, pašarai dar ne visur tinkamai laikomi. Buvo rasta apipelijusių grūdų, šieno, šiaudų. Pašarų kokybę turi nuolat sekti ir imtis operatyvių priemonių jų saugojimui gerinti ūkiuose sudarytos komisijos — agronomas, zootechnikas, veterinarijos specialistas, taip pat atsakingas už pašarus asmuo.

Išankstiniai apskaičiavimai rodo, kad su esamais pašalais nenajėgime išlaikyti visų turimų gyvulių ir intensyviai jų šerti. Todėl reikia kiekviename ūkyje surasti geriausius variantus, kaip su tais pašalais pagaminti kuo daugiau produkcijos ir įvykdyti gyvulininkystės produktų pardavimo valstybei planus.

Šios žiemos pašarų struktūra palankesnė galvijams. Todėl tikslinga auginti galvijų prieauglį iki didesnio realizacinio svorio. Tuo būdu pagaminsime daugiau mėsos ir sėkmingiau įvykdysime šių metų ir svarbiausia — ateinančių metų pirmojo pusmečio mėsos pardavimo valstybei planus, kompensuosime tam tikrą kiaulienos sumažėjimą dėl koncentratų pašarų stokos.

Svarbu, žinoma, ne tik laikyti didesnį galvijų prieauglio skaičių, bet ir intensyviai juos auginti bei peleni, ypač tas grupes, kurios turi būti realizuotos dar šios žiemos laikotarpiu.

Daugelio rajonų ūkiai jau atitinkamai persitvarkė ir ruggpjūčio-spalio mėnesiais padidino realizuojamo galvijų prieauglio svorį. Antai Jonavos, Kapsuko, Kauno, Kėdainių rajonų ūkių šių metų spalio mėnesį parduotų valstybei galvijų vidutinis svoris viršijo 430 kilogramų. Deja, kai kurių rajonų ūkiuose šis rodiklis nesiekia ir 400 kilogramų.

Taupant koncentruotus pašarus ir siekiant įvykdyti šių metų ketvirtojo ketvirčio mėsos pardavimo valstybei planus, dabar reikėtų daugiau realizuoti kiaulių, pasiekusių pirmos kategorijos, t. y. 70 kg iškaitomąjį svorį. Tačiau nevalia dirbtinai mažinti kiaulių skaičiaus. Realizuodami mažesnio svorio kiaules, kartu turime pasirūpinti, kad būtų gauta pakankamai paręlių visuomeninės kiaulių bandos papildymui, taip pat pardavimui gyventojams. Jau dabar būtina sudaryti labai produktyvių naršavedžių bandų branduolius, parinkti reikiamą pakaitinių kiaulių skaičių, o kergimo planus sudaryti taip, kad vasara ir ypač prasidėjus ateinančių metų grūdų derliui galėtume penėti daug kiaulių.

Iš ankstesnių metų patyrimo žinome, kad efektyviausiais sunaudojami tinkamai paruošti, paskaninti pašarai. Gyvulininkystės mokslinio tyrimo instituto duomenimis galvijai drėgnus daugiakomponentinius mišinius suėda ir suvirškina 15–30 procentų geriau, negu tuos pačius pašarus sušėrus atskirai. Pa-

skaninus šiaudų ir kitų stambiųjų pašarų kupojus sultingaisiais pašalais, beveik nelekia išėdų.

Blogesnės kokybės pašarams ypač reikalingas terminis bei cheminis apdorojimas. Šiaudų kupojai sėkmingai šutinami ir paskaninami specialiai įrengtuose pašarų dalintuvuose KTU-10, RMM-5.0, taip pat pritaikytose traktorinėse priekabose. Labai naudinga šiaudus apdoroti bevandeniu amoniaku. Daugelis Salčininkų rajono ūkių prie galvijų fermų naudoja maišytuvus-sutintuvus S-12. Silutės rajono ūkiai pilnarašonių pašarų gamybai, kurių pagrindą sudaro šiaudų kupojai, žolės mišiai ir kiti priedai, intensyviai naudoja briketuotuvus OPK-2, granuliatorius. Deja, šios geros priemonės taikomos anaipol ne visuose respublikos ūkiuose, labai vėlai pradedama ruošti ir skaninti pašarus. Daugelis Jonavos, Kelmės, Klaipėdos, Mažeikių, Molėtų, Radviliškio, Trakų, Utenos ir Zarasų rajonų ūkių iki spalio vidurio dar neturėjo išrengę nei pašarų ruošimo cechų, nei aikštelių.

Šiais metais visų ūkių pašarų kokybė tiriama laboratoriskai. Tik atsižvelgus į jų kokybę, pašarai turi būti paskirstyti atskiroms gyvulių rūšims ir grupėms, sudarytos atitinkamos jų išdėstymo ir naudojimo schemas. Verseliams, labai produktyvioms karvėms, taip pat veršingoms telyčioms bei paršavedėms būtina skirti geriausios kokybės pašarus. Sudarydami gyvulių šėrimo racionus, ūkių specialistai priva-

lo vadovautis Gyvulininkystės mokslinio tyrimo instituto rekomendacijomis. Sugrupavus karves pagal produktyvumą, reikia užtikrinti ypač gerą šviežiapienių šėrimą. Tai, kad dar ne visur tinkamai organizuotas karvių šėrimas, rodo daugelyje ūkių gerokai sumažėję išmilžiai. Rajonų žemės ūkio valdybų bei ūkių specialistai privalo operatyviai ir rimtai spręsti pieno gamybos didinimo klausimus.

Šią žiemą kuo plačiau reikia panaudoti papildomus pašarų rezervus: snyglių pastą bei miltus, maisto bei maisto pramonės, mėsos ir pieno pramonės atliekas.

Praėjusi žiema skaudžiai pamokė, kad reikia labai rūpestingai paruošti gyvulininkystės patalpas. Kur tai nebuvo padaryta, neracionaliai sunaudota daug pašarų, gyvuliai prarado nemažai prėsorio arba net susirgo. Visose gyvulių laikymo patalpose būtini temperatūros ir drėgmės matuokliai. Sprendžiant reikiamą mikroklimatą tvartuose palaikymo klausimus, didesnę paramą ūkiams turėtų teikti Valstybinio gamybinio techninio žemės ūkio aprūpinimo komiteto rajoniniai bei tarp rajoniniai susivienijimai.

Sumaniai dirbdami, ir nelengvomis sąlygomis galima užtikrinti gerą gyvulių žiemimą, pagaminti daug gyvulininkystės produktų, sėkmingai įvykdyti jų pardavimo valstybei užduotis.

V. Glemža

Zemės ūkio ministerijos
Gyvulininkystės valdybos
viršininko pavaduotojas
(ELTA)

Profesijų gyvenimas

MŪSŲ DARBAI IR UŽMOJAI

Pasakoja Anykščių kinų
direkcijos profesijos
vietos komiteto
pirmininkė
S. Jasiulionienė

Zmogus ne vien darbu ir duona sotus. Jam reikia įdomaus, turiningo laisvalaikio. Vienas iš labiausiai prieinamų meno rūšių žmogui yra kino menas. Kad sukurtas filmas pasiektų žiūrovą, didžia dalimi priklauso nuo mūsų, kino tinklo sistemos darbuotojų. Todėl profesijos vietos komitetas užsibrėžęs sau svarbių uždavinių — ugdyti darbuotojų aukštą darbo kultūrą bei didinti jų atsakomybę už darbo kokybę. Ne kartą įvairių susirinkimų metu, aptariant aktualius klausimus, buvo akcentuojamas reikalavimas, jog būtina palaikyti idealią tvarką kinoteatre, didesnę dėmesį atkreipti į kontrolę punktuose, filmų demonstravimo vietose, gerinti reklamos kokybę.

Kovoje už aukštą darbuotojų darbo kultūrą ir kokybę labai padeda organizuojamas socialistinis lenktyniavimas. Visi kino mechanikai dalyvaudami socialistinio lenktyniavimo sąjūdyje, priima socialistinius įsipareigojimus, kovoja už komunistinio darbo spartuolių vardą. Susumuojant socialistinio lenktyniavimo rezultatus, lenktyniavimo nugalėtojams taikomos materialinio ir moralinio skatinimo priemonės. Vietos profesijos komitetas remia ir stengiasi kuo plačiau paskleisti pirmųjų sukaupią teigiamą patirtį, nuolat rūpinasi socialistinio

lenktyniavimo viešumo gerlinimu. Pasitinkant partijos XXVI suvažiavimą, rajono kino tinklo darbuotojai dar aktyviau įsijungė į socialistinį lenktyniavimą, prisidėdami konkrečias darbo priemones darbo pagerinimui.

Pirmaujančių kino mechanikų tarpe žengia O. Kazušauskienė, J. Ridikas, R. Muilevičienė, J. Stankevičienė, K. Morkūnas ir eilė kitų. Virš dvidešimties kino mechanikų jau įvykdė dešimtojo penkmečio užduotis ir dirba sekančiojo penkmečio sąskaiton.

Mūsų sistemos darbuotojai kasmet stengiasi tobulinti darbo metodus, turėdami vieną tikslą — kad kino menas dar gilesnes šaknis įleistų rajono gyventojų tarpe. Tam reikalui buvo rengiamos kino panoramos, kurių metu žiūrovai turėjo progos pasižiūrėti naujausių tarybinių filmų ištraukas, įvairių švenčių progomis buvo organizuojami kino festivaliai, nemaža efektyvių priemonių panaudojome moksleivių lankymuisi kino teatruose dar labiau suaktyvinti.

O savo laisvalaikį pajavinti mūsų profesijos nariai suorganizavo įdomią, turiningą vakaronę, bandė jėgas sportinėse varžybose.

Jeigu reikėtų pasverti, ko daugiau mūsų darbe — dar neišspręstų problemų ar pergalių — sunku būtų atsakyti. Aišku tik viena, jog kasdien reikia tobulinti darbo stilių, metodus, efektyviau kovoti už darbo drausmę, darbo kokybę.

Kovojant už sveiką žmogų

Gausus Raudonojo kryžiaus draugijos narių skaičius mūsų rajone — 19.225 žmonės. Tai viena iš masiškiausių organizacijų, jungianti kilnių tikslų žmones, kurie savo brangų laiką paaukoja, keldami sanitarinę kultūrą, papildoma donorų gretas, tuo vėl sugrąžindami šeimai brangų, artimą žmogų, slaugo ligonius, vienišus senelius. Šios draugijos tikslas kaip tik ir yra grąžinti kito žmogaus gyvenimą, propaguoti sveiką gyvenimo būdą. Kadangi gyventojų tarpe yra giliai šaknis įleidę žalingi įpročiai: rūkymas, girtuokliavimas, todėl Raudonojo kryžiaus draugijos nariams iškyla svarbus uždavinys — užkirsti kelią tolimiesiems šių žalingų įpročių išsiskerėjimui, aiškinti jų žalą ir kenksmingumą sveikatai. Taip pat draugijos nariai privalo siekti, kad kiekvienas žmogus mokėtų suteikti pirmąją medicinos pagalbą kitam nukentėjusiam.

Uždavinių daug, todėl Raudonojo kryžiaus draugijos rajoninis komitetas nuolat deda pastangas jiems įgyvendinti. Vadovaudamas 11 apylinkinių komitetų ir 112 pirminių organizacijų atliko žymų organizacijų, sanitarinių, prieš epideminį darbą, vystė nemokamą donorystę. Gerai dirbo Skiemonių, Surdegio, Viešinių, Svėdasų, Kurklių apylinkinių komitetų, Vyno pramonės gamybinio susivienijimo, Sviesčio gamyklos, Žemės ūkio valdybos, Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio ir kitos pirminės organizacijos. Už 1978 metų darbo rodiklius socialistiniame lenktyniavime tarp respublikos rajonų Anykščių rajono komitetui pripažinta

Pasakoja Lietuvos TSR Raudonojo kryžiaus draugijos Anykščių rajono komiteto pirmininko pavaduotoja IRENA PALEVICIENĖ

antroji, o už 1979 m. — trečioji prizinės vietos. Už 1978 ir 1979 metų darbo rodiklius Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio pirminėi organizacijai paskirta pirmoji vieta respublikos ūkių pirminių organizacijų tarpe.

Raudonojo kryžiaus draugijos rajoninis komitetas daug dėmesio skiria propagandiniam bei agitaciniam darbu. Lektoriai perskaitė daugiau kaip pusantro tūkstančio paskaitų apie Raudonojo kryžiaus draugijos uždavinius, sanitarinę-higieninę tematiką, rengė klausimų-ataskymų vakarus. Aktyviai paskaitiniame darbe dalyvauja gydytojai M. Lukšaitė, A. Gelbūda, M. Pupeikienė, S. Deksnienė, D. Sprindžiukienė, L. Alesionka ir kiti.

Kas metai aktyvėja visuomeninių sanitarijos inspektorijų veikla. Jie nuosirdžiai talkininkauja medicinos darbuotojams. Visuomeniniai sanitarijos inspektorai drauge su medicinos darbuotojais, o taip pat ir vieni rengė patikrinimus. Jų triušo dėka buvo pašalinta geras pusšimtis įvairių sanitarinių negerovių. Didžiausią indėlį, keliant rajono gyventojų sveikatingumą, įnešė visuomeninių sanitarijos inspektorijų tarybos pirmininko pavaduotoja Stasė Vaičiulienė, Kavarsko, Skiemonių vidurinių mokyklų, Vyno gamyklos visuomeniniai sanitarijos inspektorai Juozas Malaiška, Angelė Krikštaponienė, Julija Buterlevičienė ir kiti.

Plačiųjų gyventojų masių telkimas į donorų eiles — vienas iš pagrindinių mūsų

rajo Raudonojo kryžiaus draugijos rajono komiteto įpareigojimų. Kiek žmonių buvo išgelbėta ir sugrąžinta į gyvenimą, taikant kraujo perpylimus, dabartiniu metu skaičiuojama jau ne šimtais, o milijonais. Dabar sunku įsivaizduoti, kaip galėtų dirbti medikai, nenaudodami kraujo ir jo pakaitalų. Mūsų rajone metai iš metų auga donorų gretos. Jeigu 1976 m. nemokamai davė kraują 1234 donoriai, tai 1980 m. donorystės planas — 1700 donorų.

Rajono mokyklose apmokomi moksleiviai pagal medicininių sanitarinių būrelių programą, ruošiami sanitariniai instruktoriai darbo ir poilsio stovykloms. Rajone veikia 6 jaunųjų medikų klubai, jungiantys 89 narius. Atskirų mokyklų moksleiviai Medicinos darbuotojų dieną lankosi ligoninėje, padeda būdinčiam personalui, renka nemokamas donorystės istorijas. Kiekvienais metais pradedamos sanitarinių postų varžybos, viktorinos, kaip „Nešvarių rankų ligos“, „Būk švarus — būsi sveikas“ ir kitos. Tačiau Raudonojo kryžiaus draugijos mokyklų pirminės organizacijos turėtų daugiau kontroliuoti, kaip moksleiviai laikosi saugumo technikos ir gamybinės sanitarijos taisyklių, ypač dirbant kolūkiuose, atkreipti ypatingą dėmesį į tai, kad darbo krūvis atitiktų moksleivių amžių bei fizinį išsivystymą. Reikia

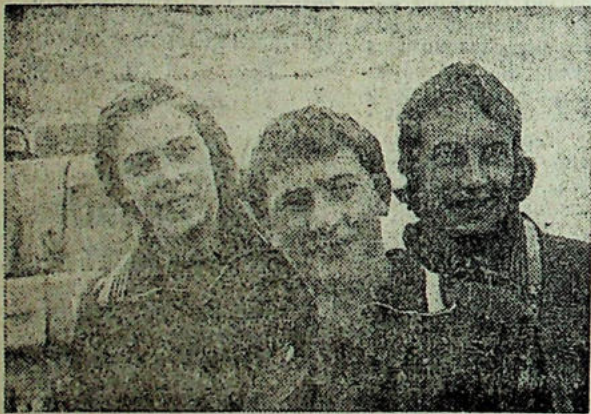
daugiau padėti mokykloms, gerinant moksleivių fizinį auklėjimą, vykdam planines gydymo ir profilaktines bei priešepidemines priemones.

Plačią brydę Raudonojo kryžiaus draugijos veikloje palaikia įvairių profesijų žmonės, didelę paramą teikiantys medicinos darbuotojams, kaip antai, Skiemonių apylinkės LDT vykdomojo komiteto pirmininkė V. Augustinienė, Liaudies Sveikimo skyriaus metodinio kabineto vedėja J. Vazbutienė, Sviesčio gamyklos vyr. inžinierius A. Tunkevičius ir kiti.

LTSR Raudonojo kryžiaus draugijos Anykščių rajono ataskaitinės-rinkiminės konferencijos metu jiems buvo garbingai įteikti LTSR Raudonojo kryžiaus draugijos Centro Komiteto garbės raišteliai. Civilinės gynybos žymuno ženklų buvo apdovanojęs LKP Anykščių rajono komiteto sekretorius J. Daišys. Garbingu Pirogovo medaliu buvo apdovanotas Raudonojo kryžiaus draugijos rajono komiteto pirmininkas, Centrinių ligoninės vyr. gydytojas B. Sinkūnas, draugijai vadovaujantis 25 metus.

Yra sakoma, kad gydytojas žmogui gali padėti tik 30 proc., o 70 proc. savo sveikatai gali pagelbėti tik pats žmogus. Todėl Raudonojo kryžiaus draugijos nariai pasirenge ir ateityje įtaigiu žodžiu, aktyvia veikla padaryti viską, kad sveikas gyvenimo būdas taptų kasdieniniu, švari, skoningai sutvarkyta aplinka mūsų gyvenimo etalonu.

Baigus mokyklą — į gimtąjį kolūkį

Daugelis jaunųjų Joniškio rajono „Pergalės“ kolūkio mechanizatorių — buvusieji Skaistgirio vidurinės mokyklos abiturientai. Jau šešius metus mokyklos vyresniųjų klasių moksleiviai specialiose pamokose susipažįsta su traktoriais ir kitomis žemės ūkio mašinomis. Kolūkio mechanizatorių dirbtuvėse ūkio įėjimais įrengtos patalpos. Čia galima įsigyti ne tik teorinių žinių, bet ir praktinių įgūdžių. Daugeliui užsiėmimų vadovauja

kolūkio specialistai. Norinčius įsigyti plačiau profilio arba savitą mechanizatoriaus specialybę, po aštuonmetės baigimo kolūkis su savo stipendija siunčia mokyklis į kaimo profesinės technikos mokyklas. Glaudžiai bendradarbiaudamas su vidurine mokykla, „Pergalės“ kolūkis neįsta mechanizatorių stokos.

NUOTRAUKE: buvę Skaistgirio vidurinės mokyklos auklėtiniai „Pergalės“ kolūkio jaunieji traktorininkai (iš kairės) A. Keturakis, R. Degimas ir V. Mickevičius.

G. Svitojaus (ELTA) nuotr.

KOLEKTYVINIS
DARBAS

2 psl. 1980. XI. 22

MOSŲ literatūrinis puslapis skaitytojai yra įsidėmėję Kęstučio Arlauskio pavardę. Jau daugiau kaip dešimt metų laikas nuo laiko pasirodo jo apsakymai mūsų laikraštyje, spausdinami jie ir „Pergalėje“, „Literatūroje ir mene“, „Svyturyje“, „Komjaunimo tiesoje“, „Valstiečių laikraštyje“ bei kituose respublikiniuose leidiniuose.

Nedaug laiko kūrybai lieka nuo pedagoginio darbo, tačiau Kęstutis Arlauskas nemažai metų kantriai ir atkakliai rašė apsakymą po apsakymo, ieškojo savaus žodžio, meninio gyvenimiškos tiesos įprasminimo. Ir štai kitais metais „Vagos“ leidykla išleis pirmąjį K. Arlauskio apsakymų rinkinį „Užtvanka“, kur sodriomis spalvomis pavaizduotas pokario metų ir nūdienos kaimo žmonių gyvenimas, jų tarpusavio santykiai.

Kęstučiui Arlauskui ypač kūrybingi buvo šie metai. Jis parašė apsaką „Dvi vasaros“, kurios pagrindinis herojus grįžta prisiminimais į klasių kovos laikotarpį besigrūdinusią savo jaunystę, autorius vaizdžiai atkuria to meto įvykius viename miestelyje. Skaitytojų dėmesiui pateikiame ištrauką iš šios apsakos.

Kęstutis Arlauskas

Dvi vasaros

(ISTRAUKA IS APYSAKOS)

Bene magiškausia po žodžio „duona“ miestelėnų ausyse skamba „kinas“. Kai kartą į savaitę per tiltą atidarda porą dežėmis pakrautų vežimų, lėkdami iš paskos vaikais mosikuoja pašiūnoms rankomis ir skanduoja, pamiršę iš džiaugsmo: „kinas atvažiuo, kinas atvažiuo!“. Vasarą filmus demonstruoja žydų sinagogoje, kurią vokiečiai iš pradžių paverė kareivinėmis, o paskui — sandėliu. Vietos čia daug, bet dažnas, norėdamas atsistoti, turi atsinešti ne tik pinigų, bet ir taburetą arba kėslę susidėję — suolą. Žiūrovai daugumoje susirenka labai kantrūs ir pakantūs dažnoms filmo trūkinėjimams bei kitoms technikos užgaidoms.

Vaikai, įleisti už vieną bilietą dviese arba, atlikę mokymų paslaugas: dežių iškrovimą, žodinę reklamą, — veltui, sėdi prieais ekraną ir, užriete viršūn nosis, ūmai susigūžia, kai tiesiai ant galvų atlekia traukinys ar atidunda siaubingai žlegantis tankas. Kartais net gerokai pakrūmėse apšaudytas ir kitaip uostęs parako ūsorius krūpteli, ant baltos paklodės

sproguos minai. Tą vakarą žiūrovų susirinko kaip reta, nes mechanikas, iškėlęs langan garšialbį, per mikrofoną trumpai apibūdino filmo turinį: būsimoji komedija „Linksmieji vyrukai“, už kurią juokinesnės nei jis pats, kino mechanikas, nėra žiūrėjęs. Filmui jau įpusėjus, kai senas ir jaunas linksmiai pritarė ekrane besiklostantiems įvykiams, nutilo už lango birbės motoruokas. Salę staiga apgaubė tamsa, bet tuoj ant sienų visi išvydo besiplaistantčius oranžinius atšvaitus. Pasigirdo duslūs šūviai... Vienas, antras... Banditai puola, banditai! Minia žmonių, apimta panikos, puolė prie durų, sukluko moterys, vaikai, nes jiems kelią pastojė kone iki lubų pašokęs ugnies liežuvis — kažkas pasišvietė degtuku ir uždegė iš dežės iškritusią filmo juostą. Kaip mat užsikimšo langai. Raudos, plystantys rūbai, lūžtantys suolai, šaukimai, kokių dar negirdėjo šis senas mūrinis pastatas.

Pats pirmas pro langą iššokęs Dainius spėjo pamatyti tamson prasmengantį nugarą. Liepsnojančios kino varikliukas apšvietė visai nedidelį plotą, todėl, kas de-

dasi už to šviesos rato, galėjai tik spėti: girdėjosi kažkieno tolstantis žingsnis, beprasmiškos komandos „stok!“, nežinia iš kur nuaidėjęs šauksmas švilpimas. Buvo daug dirbama rankomis ir kojomis, krikdomos alsavo tamsoje praziotos burnos, prakaitavo kai kas iš baimės, o kam iš didelio azarto įvairios kūno vietos — tarytum linksmieji muzikantai iš filmo persikėlė į miestelėnų daržus ir gatves. Visa tai galėjo neįvykti, jei gi nebūtų užsidegęs motoruokas. Motoruokas galėjo sau ramiai birbti toliau, iki tol, kol linksmieji muzikantai užbaigs savo paikystes, bet kažkam prireikė kyštelėti prie atsukto kranelio liepsnojančią degtuką.

To žmogaus nugarą ir pamatė Dainius.

Bet kur jį tamsoje pavys. Bėglys peršoko per aukštą tvorą, įsitvėręs greta augusio medžio. Lūžtančios šakos traškesį ir kojų dunkstelėjimą Dainius aiškiai girdėjo, bet paskui viskas nutilo —

vaikino akys atsirėmė į bežvaigždės nakties uždangą. Pasisukęs eiti atgalios, pajuto užmynęs ant kažkokio daikto. Pasislenkęs pakėlė ir kažkodėl prikišo prie nosies. Dainiui nuojauta pakūždėjo: štai tikrieji pėdsakai, sek jais, kol neataus.

Liaudies gynėjų būstinėje Apolinaro nerado — budintis paaiškino, jog dar negrižęs iš kino ir liepė palaukti ant suolo prie durų.

— Tai bent įdomus filmas, — šaipėsi budintis Kovelis, traukdamas į plaučius suktinės smarvę. — Kai kas gal ir su pilnu sūrmaišiu namo be kvapo pardumė. Pamanyk — užsidegė varikliukas, yra dėl ko panikuoti. Viena bjaurybė senpalaikė susileido, tai ir visi pro langus su-

rėmais. Gerai, kad tuose languose ne vieno stiklo — būtų sau fizionomijas išgrąžinę — nors pas fotografą eik. Labiausiai filmo gaila, sako, viena dalis supleskėjo. Laimė — kažkas susiprotėjo užmesti mlinę.

Dainius savaip vertino šio vakaro (dabar jau nakties) įvykius, todėl nesikišo į Kovelio postringavimus, netgi nepaaiškino, kam prireikė Apolinaro. Dainius turėjo teisę pasilikti su sava nuomone — dabar, kad ir kaip kiti įrodinėtų — jis danti mis įsikandęs laikysis šito fakto, nes gana jau tų slėpinių, prisizaista iki valiai. Pagaliau, ir gėda, ir nusibodo vedžioti sąskaitas su sava sąžine: kas įnirtęs supa, šukuoja miškus, brenda purvyną per dvokiančias paraisles, nevalges guli grioviuose, o kas tuo metu panosėje, vidury miestelio, krečia piktas išdaigas ir tur būt kike-na patenkintas saujon, kai išskėlė rankas, gaudome vėją laukuose.

— Duok susukt, — paprašė jis Kovelio.

— Negi pats rūkai? — nušėbo šis.

— Nerūkai, bet, matyt, pradėsiu.

Koridoriuje sugirgždėjo perdžiūvusios grindų lentos ir pro duris, tapydamas po diržu kitelį, įžengė Apolinaras. Jo pavargusios akys nužvelgė kambarį kone iš palubės, negražūs veido randai žibalinukės šviesoje atrodė dar bjaurėsniai.

— Balias baigtas — svečiai — namo, — pasakė ilg-šis ir nusišnypstė margon skepetaitėn nosį. — Viena kai šoko pro langą, tai gražus fokusas atsiliko: sijono padaikas gal kas primynė, ar užsikabino, o diržo mergos, taigi, nenešioja... Senbernis Zabaras net liežuvį iškorė, seilė tik drykst iki bambos. Neįjunta, tarakonas, kad nuo pleškančio filmo pačiam sėdynė gruzda. O tu ką čia veiki? — atsigręžė į Dainių. — Visos sagos po kino?

Dainius susiraukęs išklau-sė Apolinaro įspūdžių — rado laiką juokauti — ir pareiškė, kad užsuko neatidėliotinam pokalbiui: turis kai ką labai svarbaus atsinešęs. Status Apolinaro petys kryptelėjo kabineto durų pusėn: užėik.

Nedidelis, bet gana aukštas, kaip ir jo šeimininkas, kambarėlis nepasižymėjo ypatingu interjeru: stalas, trys kėdės, aprūdijusi geležinė krosnelė, du suglausti suolai su šiaudų prikimštu čiužiniu ir brezentu gabalu ant viršaus.

— Tai kokios naujienos vidury nakties?

Iš visos milicininko laikysenos buvo panašu, jog jis mieliau pasirinktų šiaudų prikimštą čiužinį, negu Dainiaus draugiją.

— Stai jums daiktinis įrodymas, be kurio, sakai, negali būti rimtesnės kalbos...

Dainius prasisėga švarką ir ištraukia iš užančio odinę kepurę. Kambarį ūmai pasklinda benzino smarvė ir suvirpa Apolinaro šnervės, nes šis kvapas jau buvo pri-

mirštas — nūnai tenka uostyti sudegusių trinkelų dūmus.

— Kas čia per kepurė? Kieno?

— Rudos švelniūros savi-ninko. To paties, kuris mokė vaikus akmenimis skaldyti izoliatorius.

— Kur nutvėrei?

— Dar nenutvėriau, o tik nugarą spėjau pamatyti. Kai šoko per tvorą, kepurė užsikabino už obels šakos. Pasiimti nebespėjo — išgirdo mane atsivejant.

Apolinaras pakyla nuo kėdės, atmatuoja kelis žingsnius iki sienos, sugniaužęs saujoje daiktinį įrodymą atviršta aukštelininkas ant sutrinto čiužinio.

— Neprisiruošiau pakeisti šiaudų, — sumurma, žiūrėdamas į lubas.

Negi jis taip su fricais kariavo, kaip milicijoje dirba?.. Skaičiuoja lubų lentas, kuomet kiekviena minutė brangi...

— Nugarą jis tau galėjo parodyti, kai iš salės persigandęs raitė kulnus.

— Vacys — persigandęs? Juokinga... Klausimas, ar jis iš viso tame filme buvo.

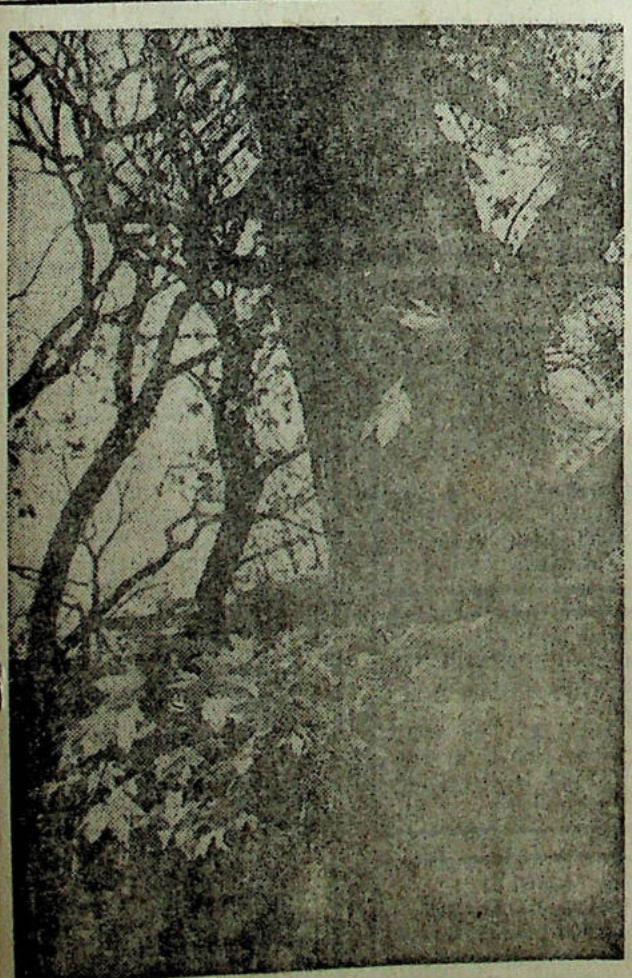
— Sita visai nesunku patikrinti... Tik... ar verta... Kino mechanikas sako — bako kranelis galėjo praleisti. Ap-lašėjo variklis benzinu, pas-kui užteko kibirkštis nuo laido. Man pačiam sykį fronte sunkvežimio motoras šitaip užsidegė. Kai šoko liepsna... Persigandau labiau, negu sproguos granatai...

Dainius nekantriai muisto-si kėdėje, laukdamas, kol jis išsems fronto įspūdžių kraitele.

— Tai kodėl kepurė benzinu pasmirdusi? Išėina — ir rankos, kurios ją čiupinėjo, buvo benzinuotos?

— Galim dėl visa ko patikrinti. Eisi kartu su mumis pas Pruncinius?

Dainius lėtai papurto galvą. Tegul Apolinaras jį laiko silpnavaliu, ištūžėliu, netgi bailiu, bet jokiū būdu ne apgailėtinu pavyduoliu, kuriam dabar atėjo puikiausia proga suvesti asmenines sąskaitas.

Rudens motyvas.

J. Jurevičiaus fotoaliudais

VYTAUTAS VITKONAS

Naktis po žvaigždynais

Po rugpjūčio valskiais žvaigždynais
Vis vaikščioja šilta naktis —
Išdidi, rami, ak, nežino,
Kas jai, basakojai, nutiks.

Va, per sklautą platų nubėga
Ugnelė, ir darosi neramu,
Nors daugybė tokia jų dar lieka
Virš mano ir tavo namų.

Aš galiu tikrai patikėti
Zvaigždėkryčio burtų galia,
Kai kvepia laukai ir tu sėdi
Parėmusi smakrą šalia.

Pakelių paminklai

Ko stovi pakelėm paminklai,
Manau, kiekvienas pasakys.
Ko motina sena palinkusi?
Nusliuogia veidu liūdesys.

Kaip mielo vardo pakartojimas, —
Išliko jis ir atmintis:
Ji pakerta rankas ir kojas.
Kai žemė ilsis, kai naktis...

Paminklai, obeliskai rymo
Prie plentų, vieškelių per Lietuvą.
Lietus nuplauna saulės grimą
Nuo veido motinos raukšlėto.

Poezija, kreipiuosi į tave

Poezija, kas diena tavo žingsniai didesni.
Gilėjantis šaltinis niekad neišsenka.
Negęsta amžiais kurstoma šio židinio ugnis.
Byloji iš griuvėsių tu ir senkapių.

Tarp vasarų, tarp vėjų drumzlinio rudens,
Kai vandenys atvėso įjuron grįžta,
Cia jėmbai ir chorėjai dar ilgai gyvens
Ir daktiliai linksmi vis krykštaus.

Per dykumas ir džiungles net kelius
Tu nutiesei plačius, tiesius, vingiuotus,
Pasodinai ledynuose vaiskių gėlių.
Po saulę įžiebei visuos languos tu.

Poezija — stipriausias iš visų ryšys,
Sujungęs praeitį ir ateitį į vieną.
Tegu eilėraščius ir poetas rašys
Ballutė obelėnų mėnesieną.

Tėgu rausvėjantys rudens klevai,
Poetai bus be priekaištų, be grimo, —
Kokia ir tu, poezija, buvai,
Iš skausmo ir dainų pasauliui gimus.

KUR DINGO ŽIŪROVAI?

Praėjusį pirmadienį mūsų Kultūros rūmų salėje koncertavo vienas iš reprezentacinių Lietuvos TSR Valstybinės filharmonijos kolektyvų — Kauno valstybinis choras, kuriam vadovauja Lietuvos TSR nusipelnęs artistas Petras Bingelis. Šis kolektyvas didelio pasisekimo ir aukšto įvertinimo yra susilaukęs Maskvos ir Leningrado scenose. Ten buvo pripažintas vienu iš geriausių šalies chorų.

Puikų koncertą, pademonstravusį aukštą kolektyvo meninį lygį, šis kolektyvas surengė ir Anykščiųse. Žavėjomės nuostabiai padainuotais lietuvių tarybinių autorių, užsienio ir rusų klasiškų kūrinių! Tačiau klausytojai jautė ir didelį nepatogumą... Juk salėje sėdėjo klausytojų, ko gero, mažiau, negu scenoje buvo dainininkų... Niekas nepasirūpino, kad bent choro vadovui būtų įteikta nors kukli gėlytė... Ir taip atsitinka jau ne pirmą ir ne antrą kartą.

Ar benorės pas mus apsilankyti šis ir kiti muzikos atlikėjų kolektyvai ir koncertuoti pastuštėje salėje? Juk po to, kai mes nesugebėjome suburti žiūrovų į Vilniaus akademinio dramos teatro spektaklius „Mažvydas“ ir „Mindaugas“, šis kolektyvas mūsų erdvoje scenoje jau nebesirodo.

Sunku patikėti, kad Anykščių krašto žmonės nemėgtų teatro spektaklių, nemėgtų muzikos. Rodos, ne taip seniai erdvi naujųjų Kultūros

rūmų salė negalėjo sutalpinti žiūrovų į apylinkių kultūros dienų koncertus ir atvykusių teatrų spektaklius. Kur dabar dingo žiūrovai? Dar ir šių metų pradžioje iš Vilniaus kai kuriuos atvykusių teatrų spektaklius stebėjo pilna salė. Kad ji būtų pilna, buvo pasirūpinta. Jeigu dar neturime poreikio stebėti teatrų spektaklius, dalyvauti kultūriniuose renginiuose, ar ne kultūros darbuotojų pareiga ugdyti tą poreikį?

Kodėl mes dabar nepasiruošiamės sutikti savo svečius — teatrų kolektyvus, klasikinės muzikos atlikėjus, kurių apsilankymai mūsų Kultūros rūmuose jau tapo gana reti?

Pasidomėjus paaiškėjo, kad prieš Kauno valstybinio choro koncertą buvo išparduota 35 bilietai, o anksčiau prieš pirmąjį šio ciklo koncertą spalio mėnesį išplatinta 135 abonementai. Tačiau, matyt, abonementų savininkų į koncertą atėjo tik keletas. Pasirodo, abonementai buvo platinami kartu su bilietais į čigonų dainų koncertą. Kitaip sakant, nori klausytis čigonų dainų, pirk ir abonementą... Tačiau iš patyrimo žinome, kad į šiuos skirtingus koncertus vaikšto skirtingi žmonės. Čigonų ir estražinių dainų mėgėjai, vargu klausysis choro atlikamos klasikinės muzikos. Ar nereikėtų kitaip ir gerinai iš anksto propaguoti to-

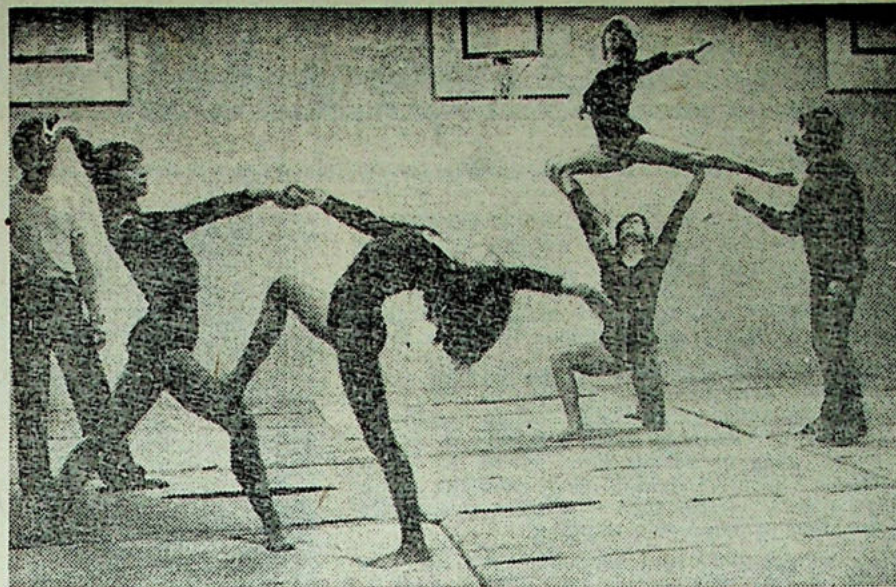
kį, kaip Kauno valstybinio choro koncertą? Gal kultūros darbuotojams į talką galėtų ateiti choristai, saviveiklininkai, Kultūros rūmų aktyvas? Po koncerto Kultūros rūmų choro vėleranas P. Pagareckas kalbėjo:

— Jeigu būčiau žinojęs, kad nesusirinks klausytojai, būčiau savo iniciatyva kokia 30 bilietai išplatines tiems, kurie tikrai būtų atėję pasiklausyti tokios geros muzikos.

Kartais paskestame kasdienybės rūpesčiuose, su viskuo apsiprantame ir patys neberodome iniciatyvos, nebeieškome nieko, kas praturtintų mūsų mintis ir jausmus. Ir tuomet gal užtektų tiksliai pakviesti, pasiūlyti ateiti į teatro spektaklį, koncertą, ir paragintas žmogus sukrustų. Juk bibliotekininkai patys ieško knygų skaitytojų! Ir sėkmingai suranda. Ar nereikėtų ir kultūros darbuotojams ieškoti žiūrovų, klausytojų? Manau, neatsisakyti jiems į talką ateiti ir mokytojai. Netikimi, kad visi mūsų rajono vyresnių klasių moksleiviai jau yra maėlę „Mažvydą“ ir „Mindaugą“. Jeigu būtų palaikytas glaudesnis ryšys nors su rajono mokyklomis, gal nebūtų tekę atšaukti tokių reikšmingų spektaklių, kuriuos ne pro šalį pasižiūrėti ir antrą kartą.

Norisi tikėti, kad anykšteinai myli dainą, muziką, laukia teatrų spektaklių, kad jie neabejingi meno teikiamoms dovanoms, kad kitus svečių koncertus, teatrų spektaklius sutiksime jiems gražiai pasirodę.

M. Telksn

Ignalinos atominės elektrinės statytojų Sniečkaus gyvenvietės jaunimas žengia pirmuosius žingsnius į didįjį sportą. Jaunieji akrobatai, vadovaujami TSRS nusipelnusio sporto meistro Viktoro Albridžio bei sporto meistrų Natalijos ir Viktoro Kalinų, jau rungtyniavo įvairiose varžybose Leningrade, Baltarusijoje.

NUOTRAUKOJE: akrobates treniruoja (iš kairės) sporto meistras V. Kalininas ir (dešinėje) nusipelnęs sporto meistras V. Albridis.

A. Sabaliausko (ELTA) nuotr.

Drobėse — rašytojų gimtinės

Graži Anykščių žemė. Čia ir A. Baranausko apdainuotas Anykščių šilėlis, A. Vienaolio išvaikščiotos Sventosios pakrantės, čia ir Svėdasai su tyvuliuojančiomis Beragio ir Alaušo akimis... „Labai gera šitoj Vaizganto žemėj“, — pasakė dailininkė Br. Jacevičiūtė susitikime su Svėdasų vidurinės mokyklos mokytojais ir mokiniais, daug šiltų žodžių skyrė J. Tumo-Vaižganto gimtosios žemės grožiui.

Dailininkei dirbant Dailės institute, studentai Svėdasuose atliko praktiką. O su jais čia lankėsi ir dailininkė Br. Jacevičiūtė. Tada dailininkei ir kilo mintis sukurti

rašytojų anykštenių gimtųjų vietų peizažines kompozicijas.

Neseniai Svėdasų vidurinė mokykla, jos bendrabutis pasipuošė Br. Jacevičiūtės kūrinių, kuriuose — mūsų brangių rašytojų J. Biliūno ir J. Tumo-Vaižganto gimtosios vietos.

Kartu su dailininke viešėjo ir poetė J. Degutytė. Susirinkusiems ji perskaitė keletą savo kūrybos eilėraščių, atsakė į klausimus.

Už apsilankymą mokykloje, už nuostabius peizažus ir eilėraščių padėkojo LTSR nusipelnęs mokytojas T. Kazlauskas.

D. Sukytė

Redaktorius
ST. VINCIONAS

Reikalinga

Ukmergės KMMK skubiai reikalingas vairuotojas darbui Anykščių rajone. Pageldautina, kad gyventų Anykščių mieste.

Kreiptis: Anykščių KMK, į Ukmergės KMMK darbų vykdytoją A. Kazanavičių, arba Ukmergė, Antakalnio 60, telef. 5-11-69.

Administracija

Anykščių ATJ reikalingi: visu kategorijų vairuotojai, autošaltkaliai rytinei ir vakarinei pamainoms, tepėjas, elektrikas, įrengimų remonto šaltkaliai, pagalbiniai darbininkai, konduktorės ir valytoja.

Kreiptis į kadry skyrių arba skambinti telefonu 5-23-72.

Administracija

Anykščių RVKS prekybos bazei reikalingi darbininkai, vairuotojai, traktorininkas.

Kreiptis: Anykščiai, Mičiurino 4a, telef. 5-11-87.

Direktorius

TEKLEI KETVIRTIENEI

Tegu nuosirdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus brangiai mamytėi. „Atleities“ kolūkiečio Cekonų fermos vedėjos ir darbuotojai

Mokytojai JONUI JASMANAVICIUI

Nuosirdžiai Jus užjauciamė dėl brangaus tėvelio mirties. Anykščių vaikų muzikos mokyklos orkestro dalyviai

ALDONAI SOVINIENEI

Reikiame nuosirdžią užuojautą, mirus tėveliui. Anykščių poliklinikos darbuotojai

REGINAI

GREBNICKIENEI Tegu nuosirdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Statybinių gatvės namo Nr. 12 1-os laiptinės gyventojai

VLADUI SINKONUI

Tegu nuosirdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam broliui GEDIMINUI. J. Biliūno gatvės namo Nr. 8 III laiptinės gyventojai

Mirus ANELEI MIEZIENEI

liūdesio valandą reikiame gilią užuojautą dukroms TEKLEI, ONAI ir sūnui STEPONUI. Gavėnienė, P. ir J. Zarankos, Repečkos, A. ir Z. Cenai, Uturiai

ALDONAI SAPOKIENEI

Tegu nors keli užuojautos žodžiai palengvina Jūsų skausmą, mirus mylimam broliui. Anykščių SMK Rubikių cecho formavimo „A“ pamainos darbuotojai ir meistrė

Nuosirdžiai užjauciamė

DANUTĘ SRIUBAITĘ, mirus mylimai seseriai. Skiemonių vidurinės mokyklos mokytojai ir bendradarbės

Delekoja

Nuosirdžiai dėkojame Panevėžio geležinkelio 17-to kelio ruožo buvusiems bendradarbiams, Anykščių geležinkelio darbuotojams, mokytojams, buvusiems auklėtiniais, San. epid. stoties kolektyvui, kaimynams, giminiams, artimiesiems, visiems, kurie užjautė, netekus mylimo vyro ir tėvelio Vytauto Vanago.

Zimona ir dukros

Netekus brangaus žmogaus — mamytės, nuosirdžius užuojautos žodžius skiriame NIJOLEI VALANCIUNIENEI. Statybinių gatvės namo Nr. 8 I laiptinės gyventojai

MILDAI CERNIAUSKIENEI

Dėl mylimo tėvelio mirties nuosirdžią užuojautą reikiame Ramiybės gatvės namo Nr. 9 III laiptinės gyventojai.

ALGIRDUI CEPUI

Dėl mylimos mamytės mirties reikiame nuosirdžią užuojautą. „Puntuko“ kolūkiečio valdyba

sulaukė, todėl jiems teko varžytis tarp savų. I vietos nugalėtojais tapo A. Maksimaitis ir D. Dukauskas, II vieta atiteko E. Kuzmaitei ir A. Budreikai, III vieta — D. Geniušytei ir A. Jakštui.

„D“ klasėje vyresnių grupėje varžėsi 27 poros. 10 porų, šokusių finale, iškovojo teisę vykti į trečią turą, kuris vyks šių metų gruodžio mėn. 14 d. Jonavoje. Siame dešimtuose 9 poros iš Anykščių ir viena iš Jonavos, kuriai atiteko 8 vieta. I vietą iškovojo L. Bartaševičiūtė ir S. Stepukas, II vietą — J. Skujaitė ir L. Karalkevičius, III vietą — M. Bondar ir E. Gudonis.

Jauniausios poros, patekusios į finalą, „E“ klasėje prizas atiteko pirmokams S. Aleksūnaitėi ir S. Repšniui, „D“ klasėje — šeštokui E. Gudoniui ir penktokui M. Bondar. Prizas už šypsnį atiteko jonaviečiams I. Jakštaitėi ir D. Ruseckui, o už kuklią ir skoningą aprangą — anykšteinams G. Urbonavičiūtei ir K. Bernotavičiui.

„E“ klasės nugalėtojams Anykščių rajono Liaudies švietimo skyriaus vedėjas V. Plukas įteikė LTSR švietimo ministerijos diplomus, „D“ klasės nugalėtojams andovanojo LLKS Anykščių RK sekretorius R. Kutka, o specialius prizus paruošė rajono vidurinių mokyklų moksleiviai.

S. Stankutė

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, taisykų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективниис дaрбaс» («Коллективный труд») — орган Аникшяйского районного комитета КП Литвы и Аникшяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262.

Išleina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11,257 Užsak. Nr. 1847